

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobců: **1) E. C., 2) Ing. M. Z., 3) Ing. J. Z.**, všichni právně zastoupeni Mgr. Martinem Kučerou, advokátem se sídlem Bohdalecká 1490/25, 101 00 Praha 10, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 37/2013, o vydání celoměstsky významných změn územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleného usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 31/12 dne 19. 9. 2013, v rozsahu části změny Z 2746/00,

t a k t o :

- I. **Opatření obecné povahy č. 37/2013 o vydání celoměstsky významných změn územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, schválené usnesením ZHMP č. 31/12 ze dne 19. 9. 2013, s e z r u š u j e v části výrokové části změny číslo Z 2746/00 a v Příloze 2 tohoto opatření obecné povahy, a to v rozsahu změny záplavového území vymezeného závaznou částí územního plánu jako kategorie C – území průtočná na drobném vodním toku Kunratický potok v rozsahu říčních kilometrů 9–10.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náklady řízení ve výši 52 461,60,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Martina Kučery, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci (dále jen „navrhovatelé“) se svým podáním ze dne 22. 3. 2016 domáhali zrušení opatření obecné povahy č. 37/2013, o vydání celoměstsky významných změn územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleného usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 31/12 dne 19. 9. 2013 (dále jen „opatření obecné povahy“), v části změny Z 2746/00,

konkrétně v rozsahu změny záplavového území vymezeného jako kategorie C – území průtočná na drobném vodním toku Kunratický potok v rozsahu říčních kilometrů 9–10.

Navrhovatelé nejprve uvedli, že jsou vlastníky pozemku parc. č. 1433/1, v obci Praha, v katastrálním území Kunratice, který se nachází v těsné blízkosti Kunratického potoka a který byl zasažen změnou Z 2746/00 opatření obecné povahy. Touto změnou byla parcela, na níž se rozkládá předmětný pozemek, nově označena jako záplavové území průtočné, přičemž v této zóně je až na několik výjimek stanoven všeobecný zákaz umísťování staveb. Navrhovatelé tvrdili, že byli na svých právech vydáním opatření obecné povahy zkráceni, neboť je jim bráněno v plném rozsahu využít svá vlastnická práva k pozemku.

Navrhovatelé namítali, že předmětné opatření obecné povahy je nezákonné, neboť žalovaný (dále jen „odpůrce“) stanovil záplavová území jinak, než je stanovil vodoprávní úřad, který je k tomu jako jediný oprávněn.

Podle navrhovatelů bylo zapotřebí při soudním přezkumu napadeného opatření obecné povahy vycházet z pětistupňového algoritmu, který byl vyjádřen v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, čj. 1 Ao 1/2005-98. Jedná se o posouzení pravomoci a působnosti správního orgánu, vad procesního postupu, souladu opatření obecné povahy se zákonem a jeho proporcionality.

Navrhovatelé nerozporovali pravomoc odpůrce vydávat a měnit územní plán prostřednictvím opatření obecné povahy.

Odpůrce však dle navrhovatelů překročil rámec své působnosti (dopustil se jednání *ultra vires*) tím, že je nad možností určené zákonem naprosto zásadním způsobem omezil v realizaci jejich vlastnických práv k pozemku; nebyl oprávněn obecně zakázat umísťování staveb v záplavovém území mimo aktivní zónu stanovenou vodoprávním úřadem. Odpůrce tak stanovil omezení svěřená výlučně do působnosti zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů, ve znění rozhodném, (dále jen „vodní zákon“), výrazně rozsáhlejším způsobem nežli vodoprávní úřad. Podle ustálené judikatury i ustanovení § 66 vodního zákona je však ke stanovení záplavových území oprávněn výlučně vodoprávní úřad; působnost odpůrce pak může spočívat pouze v „promítnutí“ takto stanovených záplavových území a z nich vyplývajících omezení.

Při vydávání opatření obecné povahy se odpůrce dopustil závažných procesních pochybení. Ve veškeré dokumentaci je uváděno, že opatřením obecné povahy dochází k „aktualizaci“ vymezených záplavových území a aktivní zóny záplavového území, což nelze vykládat jinak, než že do územního plánu mají být pouze promítnuta záplavová území a aktivní zóny záplavového území stanovené vodoprávním úřadem. Vzhledem k tomu, že zásadní rozšíření účelu opatření obecné povahy a nesprávnost formulace „aktualizace“ nebyly nijak zdůvodněny, zatížil odpůrce proces nezákonností.

Dle výrokové části opatření obecné povahy měla být záplavová území a aktivní zóny záplavového území stanovené vodoprávním úřadem do územního plánu pouze promítnuty; z ostatních částí opatření obecné povahy však vyplývá, že aktivní zóna záplavového území byla stanovena odlišně. Jednotlivé části opatření obecné povahy tak jsou mezi sebou v rozporu. Opatření obecné povahy je dále v rozporu s vodním zákonem a zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Opatřením obecné povahy totiž došlo ke zrušení určení pozemku k zastavění.

Přestože je legitimním cílem opatření obecné povahy ochrana zdraví občanů a majetku v případě povodní, úplný zákaz výstavby, tj. téměř absolutní negace vlastnického práva navrhovatele, v testu proporcionality neobstojí. Vodoprávní úřad totiž nepovažoval za nutné určit aktivní zónu záplavového území (tedy oblast, kde není možné realizovat stavby) v celé

šíři záplavového území. Ochrany lidí a majetku je možné dosáhnout za použití vhodných stavebně-technických řešení. Opatření obecné povahy tak nemůže obstát, jelikož nesplňuje požadavky na kritérium potřebnosti, minimalizace zásahů a jeho následek není úměrný sledovanému cíli.

Navrhovatelé dále upozornili na obdobný případ projednávaný před Městským soudem v Praze a na skutečnost, že odpůrce sám právní předchůdce navrhovatelů upozornil, že není kompetentní vyjadřovat se ani měnit stanovená záplavová území, přesto tak opatřením obecné povahy učinil.

Odpůrce ve svém vyjádření k podanému návrhu na zrušení opatření obecné povahy konstatoval, že navrhovatelé neprokázali svou aktivní legitimaci, neboť přestože jsou vlastníky předmětného pozemku, vlastnické právo nabyli v době, kdy byla již více než 2 roky přijata změna Z 2746/00. Navrhovatelé tudíž kupovali pozemek, o kterém jim bylo známo, že je v průtočné záplavové zóně. Nejednalo se tedy o stav nový, a vlastnická práva navrhovatelů tak nemohla být opatřením obecné povahy dotčena.

Odpůrce doplnil, že používáním výrazu „aktualizace“ chtěl zdůraznit, že reaguje na záplavy z posledních let, a upozornit, že jde o realizaci ochrany před možnými škodami v reakci na nebezpečí ze vzniklých povodňových situací. Dle odpůrce je doloženo, že omezení v záplavovém území kategorie C – průtočná na drobných vodních tocích na území hl. m. Prahy nebylo stanoveno změnou územního plánu Z 2746/00, ale platí kontinuálně od schválení platného územního plánu dne 9. 9. 1999. Změna Z 2746/00 pouze aktualizovala aktuální rozsah vymezení záplavových území stanovených vodoprávním úřadem, což je v souladu se zákonem. Ve výsledku by vedlo tvrzení navrhovatelů k tomu, že jakákoli změna územního plánu spojená s tím, že dříve zastavitelný pozemek by se stal nezastavitelným, by znamenala porušení stavebního zákona. Z opatření obecné povahy vyplývá, že jeho cílem je zabránit hrozącím škodám v důsledku povodní. Princip proporcionality porušen nebyl, neboť bylo prokázáno, že sledovaný cíl i přijetí opatření obecné povahy a vhodnost ochrany je zcela na místě. Vzhledem k narůstající četnosti povodňových situací bylo požadováno pořízení celoměstsky významné změny územního plánu Z 2746/00 z důvodu aktualizace záplavových území vodních toků na území hl. m. Prahy.

Odpůrce dále obecně uvedl, že záplavová území drobných vodních toků byla poprvé vymezena v územním plánu schváleném usnesením zastupitelstva hlavního města Prahy č. 10/05 ze dne 9. 9. 1999, a to podle rozhodnutí vodoprávního úřadu (tj. Odboru výstavby Magistrátu hlavního města Prahy). Záplavová území se dělila na neprůtočná chráněná, neprůtočná nechráněná a průtočná. Po záplavách v roce 2002 bylo přistoupeno k pořízení změny územního plánu Z 720/00; rozsah vymezení záplavových území drobných vodních toků i uplatňování kategorie C – průtočná zůstal beze změny. Záplavová území se nyní začala dělit na území určená k ochraně, neprůtočná, průtočná a na aktivní zónu. Následně začali správci drobných vodních toků významně aktualizovat záplavová území a vodoprávní úřad na jejich podnět stanovoval nová záplavová území. Dne 5. 11. 2008 stanovil vodoprávní úřad, odbor ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy záplavové území a aktivní zónu záplavového území vodního toku Kunratický potok. Rozdíl záplavových území drobných vodních toků na území hl. m. Prahy vymezených v územním plánu a nově stanovených vodoprávním úřadem byly jedním z důvodů pro pořízení celoměstsky významné změny Z 2746/00. Změna Z 2746/00 do územního plánu promítla nově stanovené záplavové území a aktivní zónu záplavového území Kunratického potoka, čímž došlo ke změně rozsahu záplavového území na pozemku navrhovatelů. Omezení v záplavovém území kategorie C – průtočná, nebylo touto změnou měněno, a platí tedy na území od jeho schválení, tj. ode dne

9. 9. 1999. Citovaná změna pouze aktualizovala, tedy promítla, aktuální rozsah vymezení záplavových území stanovených vodoprávním úřadem; tímto nenastal nesoulad se zákonem. Aktivní zóna záplavového území i záplavové území na pozemku navrhovatelů byly do změny Z 2746/00 převzaty tak, jak bylo stanoveno a vyhlášeno vodoprávním úřadem; vydáním změny nebylo určeno nic nového, co by nestanovil oprávněný vodoprávní úřad.

K odkazu navrhovatelů na obdobné řízení vedené Městským soudem v Praze odpůrce uvedl, že oba případy mají svá specifika. Odpůrce dále poukázal na rozpor v tvrzeních navrhovatelů ohledně toho, kdo podal žádost o úpravu kódu míry využití území (zda navrhovatel 1) nebo jeho právní předchůdce), a dovedl, že z jeho vyjádření k této žádosti neplyne, že by si byl vědom své neoprávněnosti, naopak jednalo se o pouhé poučení žadatele o následném postupu.

S odkazem na vše uvedené odpůrce požádal soud, aby návrh na zrušení opatření obecné povahy zamítl.

Navrhovatelé v replice argumentovali obdobně jako v podané žalobě. Uvedli, že skutečnost, že v době vydání předmětného opatření obecné povahy byl vlastníkem pozemku někdo jiný, nemůže vést k závěru, že navrhovatelé nemohli být vydáním opatření obecné povahy na svých právech dotčeni. Takové tvrzení by vedlo k závěru, že nezákonně vydané opatření obecné povahy může zasahovat pouze do práv osoby, která pozemek vlastnila v době jeho vydání, a může tedy omezovat pouze její vlastnická práva, což je v rozporu s principem ochrany vlastnického práva. Pokud bylo záměrem odpůrce pouze promítnout do územního plánu hlavního města Prahy stanovení záplavových území, která byla stanovena vodoprávním úřadem, tak to provedl nesprávně. Odpůrce při vydání opatření obecné povahy nerozlišoval mezi oblastí záplavového území Q_{100} a oblastí aktivní zóny pro záplavová území, přičemž se jedná o zcela odlišné oblasti s různou mírou omezení možnosti výstavby. Odpůrci se nepodařilo prokázat, že uplatňování kategorie C – průtočná na drobných vodních tocích nebylo změnou Z 2746/00 měněno, ba naopak z jím přeložených důkazů je zřejmé, že ke změně v záplavových územích opatřením obecné povahy v neprospěch navrhovatelů došlo.

Podle § 101b odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), vycházel soud při přezkoumání opatření obecné povahy ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy. Podle § 101d odst. 1 s. ř. s. je soud při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu.

Městský soud v Praze nařídil ve věci k žádosti navrhovatelů ústní jednání konané dne 15. 6. 2016, při němž účastníci setrvali na svých již dříve vyjádřených stanoviscích.

Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, bylo dne 5. 11. 2008 pod čj. S-MHMP 449253/2008/OOP/II/Ku (dále jen „rozhodnutí vodoprávního úřadu“) podle § 66 odst. 1 a 2 vodního zákona stanoveno záplavové území včetně aktivní zóny záplavového území drobného vodního toku Kunratického potoka v říčním km 0,0000 – 13,3405 a jeho přítoků na území hlavního města Prahy. Z mapové dokumentace přiložené k tomuto rozhodnutí je zřejmé, že vodoprávní úřad vymezil na dotčeném území (tj. na území kolem vodního toku Kunratický potok mezi 9. – 10. km), hranici záplavového území Q_{100} (červená plná čára) zasahující na pozemek navrhovatelů.

Opatřením obecné povahy č. 37/2013, které je veřejně dostupné na internetových stránkách, vydalo zastupitelstvo hlavního města Prahy změnu Z 2746/00, jíž došlo ke změně územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy, a to mimo jiné k aktualizaci vymezení záplavového území a aktivní zóny na drobném vodním toku Kunratický potok podle rozhodnutí vodoprávního úřadu. Z Rozdílového výkresu č. 33 – kategorizace záplavových území, který tvoří přílohu (Příloha č. 2 – grafická část) opatření obecné povahy, je patrné, že na dotčeném území u Kunratického potoka je blíže břehu vodního toku vymezena aktivní zóna (červená barva) a za aktivní zónou dále od břehu Kunratického potoka záplavové území průtočné (oranžová barva), přičemž doposud tato území jako záplavová vymezena nebyla.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle § 66 odst. 1 vodního zákona jsou záplavová území administrativně určená území, která mohou být při výskytu přirozené povodně zaplavena vodou. Jejich rozsah je povinen stanovit na návrh správce vodního toku vodoprávní úřad. Vodoprávní úřad může uložit správci vodního toku povinnost zpracovat a předložit takový návrh v souladu s plány hlavních povodí a s plány oblastí povodí.

Podle § 66 odst. 2 vodního zákona vymezí vodoprávní úřad v zastavěných územích, v zastavitelných plochách podle územně plánovací dokumentace, případně podle potřeby v dalších územích, na návrh správce vodního toku aktivní zónu záplavového území podle nebezpečnosti povodňových průtoků.

Podle § 66 odst. 7 vodního zákona se záplavová území a jejich aktivní zóny stanovují formou opatření obecné povahy.

Podle § 67 odst. 1 vodního zákona se v aktivní zóně záplavových území nesmí umísťovat, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů.

Podle § 67 odst. 3 vodního zákona může vodoprávní úřad mimo aktivní zónu v záplavovém území stanovit opatřením obecné povahy omezující podmínky. Při změně podmínek je může stejným postupem změnit nebo zrušit. Takto postupuje i v případě, není-li aktivní zóna stanovena.

Soud se nejprve zabýval aktivní legitimací navrhovatelů a dospěl k závěru, že navrhovatelé jsou k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy oprávněni. Ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. je aktivně legitimovaným ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy; aktivní legitimace se tak zakládá pouhým tvrzením dotčení na určitých právech. Navrhovatelům náleží vlastnická práva k pozemku parc. č. 1433/1, v obci Praha, v katastrálním území Kunratice, tj. k pozemku, který byl napadeným opatřením obecné povahy zahrnut mezi záplavová území kategorie C - průtočná, na nichž je v zásadě zakázáno umísťovat stavby. Navrhovatelé jsou tak podstatně omezeni ve výkonu

svých vlastnických práv, neboť, jak uvádí v návrhu na zrušení části opatření obecné povahy, jejich cílem bylo na předmětných pozemcích realizovat stavební projekt s umístěním staveb.

Zcela nepřipadná je argumentace odpůrce o absenci aktivní legitimace navrhovatelů v důsledku toho, že vlastnické právo k pozemku nabyli v době, kdy již byla změna Z 2746/00 více než 2 roky přijata, a tedy jim bylo známo, že se pozemek nachází v průtočné záplavové zóně. Pro posouzení aktivní legitimace navrhovatelů je podstatné pouze to, že jsou vlastníky dotčených nemovitostí a namítají dotčení svého vlastnického práva předmětným opatřením obecné povahy.

Cílem územního plánování je vytváření předpokladů pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života budoucích generací. Působnost ve věcech územního plánování je svěřena především orgánům obcí a krajů. Zastupitelstvo Magistrátu hlavního města Prahy je k vydávání změn územního plánu oprávněno ze zákona, konkrétně podle § 6 odst. 5 písm. c) ve spojení s § 55 stavebního zákona. Podmínka pravomoci odpůrce k vydání změny územního plánu tedy byla dána; ostatně tuto skutečnost nezpochybňovali ani sami navrhovatelé.

Přestože je odpůrce nadán oprávněním vytvářet územní plánování, k vymezení záplavového území je v souladu s § 66 odst. 1 příslušný pouze vodoprávní úřad ve smyslu ustanovení § 104 odst. 2 vodního zákona. Zákon rozlišuje záplavové území a aktivní zónu záplavového území.

Aktivní zónou záplavového území se v souladu s § 2 písm. e) vyhlášky ministerstva životního prostředí č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území, (dále jen „vyhláška č. 236/2002“), rozumí území v zastavěných územích obcí a v územích určených k zástavbě podle územních plánů, v nichž se při povodni soustředí rozhodující množství vody, která bezprostředně ohrožuje život, zdraví a majetek lidí. Omezení a zákazy v aktivní zóně záplavového území jsou stanoveny *ex lege*, tj. přímo zákonem, konkrétně ustanovením § 67 odst. 1 a 2 vodního zákona. V aktivní zóně platí především zákaz umístování staveb, s výjimkou staveb, jimiž se například reguluje průtok vody či staveb sloužících k ochraně před povodněmi. Dále je zde mimo jiné zakázáno provádět terénní úpravy zhoršující odtok vody, zřizovat oplocení nebo tábory a kempy.

Oproti tomu v záplavových územích mimo aktivní zónu, která jsou při vyšších povodňových stavech také zasažena, zákon žádné limity nestanoví a rozhodnutí o případných omezeních vyhrazuje vodoprávnímu úřadu. V souladu s § 67 odst. 3 vodního zákona je v působnosti vodoprávního úřadu, zda vůbec a popř. jaké omezující podmínky pro využívání a rozvoj takových záplavových území stanoví. Rozhoduje přitom vždy podle konkrétních okolností daného místa. S účinností od 1. 8. 2010 se tak děje formou opatření obecné povahy; do 31. 7. 2010 o těchto omezeních rozhodoval vodoprávní úřad správním rozhodnutím. Zákaz stavební činnosti (umístování, povolování a provádění staveb) tedy může být za splnění zákonných podmínek rozšířen i na jiná záplavová území než jen na aktivní zónu. Cílem případných omezení je především ochrana života, zdraví a majetku před povodněmi a dále také ochrana vod před znečištěním.

Rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 5. 11. 2008 byla v povodí drobného vodního toku Kunratický potok stanovena záplavová území a aktivní zóny záplavových území. Na základě tohoto rozhodnutí následně vydalo zastupitelstvo hlavního města Prahy ve formě opatření obecné povahy č. 37/2013 změnu Z 2746/00 územního plánu, kterou byl pozemek navrhovatelů mezi záplavová území zařazen. Přestože poloha a ohraničení záplavových území na pozemku navrhovatelů podle změny Z 2746/00 odpovídá vymezení území zátopovou čarou

Q₁₀₀ v podkladovém rozhodnutí vodoprávního úřadu, je třeba konstatovat, že odpůrce v daném případě nepostupoval v souladu se zákonem a překročil svou působnost. Pochybení odpůrce soud spatřuje v tom, že vodoprávním úřadem vymezené záplavové území bylo výše citovanou změnou územního plánu zařazeno do kategorie C – průtočné záplavové území. Možnosti využití takového území upravuje vyhláška č. 32/1999, schválená Radou hlavního města, v Příloze č. 1, Oddílu 10 – Záplavová území (dříve Oddíl 9 – Zátopová území); v záplavových územích kategorie C platí (s několika výjimkami) všeobecný zákaz umístování staveb, tzn. uplatňují se v nich obdobná omezení jako ta, která stanoví vodní zákon pro aktivní zónu. K takovému jednostrannému určení omezujících podmínek pro vlastníky dotčených nemovitostí však nebyl odpůrce jakožto orgán územního plánování oprávněn, čímž se dopustil jednání *ultra vires*. Nemůže být proto pochyb o tom, že do práv navrhovatelů bylo jednáním odpůrce zasaženo.

Na výše uvedený závěr nebude mít vliv ani argumentace odpůrce, že omezení v záplavovém území kategorie C – průtočná na drobných vodních tocích na území hl. m. Prahy (tj. i na vodním toku Kunratický potok) nebylo stanoveno změnou územního plánu Z 2746/00, ale platí kontinuálně od schválení platného územního plánu dne 9. 9. 1999.

Lze tedy uzavřít, že popsáním postupem došlo k porušení § 67 odst. 3 vodního zákona, jelikož v souladu s tímto ustanovením je oprávněn stanovit omezující podmínky vlastníkům nemovitostí v záplavových územích mimo aktivní zónu výlučně vodoprávní úřad, což se v daném případě nestalo.

Závěr o překročení působnosti odpůrcem odpovídá ustálené judikatuře, konkrétně názoru Nejvyššího správního soudu, vyjádřeném v rozsudku ze dne 28. 8. 2012, čj. 1 Ao 1/2010 - 247, dle něhož „*není proto možné, aby si orgán územního plánování bez ohledu na zákonem a vyhláškou předpokládaný postup a vymezenou působnost vodoprávního úřadu osoboval právo sám závazně stanovit v územním plánu jak záplavové území, tak i některá nebo všechna omezení vlastníků dotčených nemovitostí, která vodní zákon normuje pouze pro aktivní zóny záplavových území stanovených vodoprávním úřadem*“.

Navrhovatelé tedy se svými námitkami uspěli; soud proto zrušil část opatření obecné povahy podle § 101d odst. 2 s. ř. s., a to v části výrokové části změny číslo Z 2746/00 a v Příloze 2 tohoto opatření obecné povahy, v rozsahu změny záplavového území vymezeného závaznou částí územního plánu jako kategorie C – území průtočná na drobném vodním toku Kunratický potok v rozsahu říčních kilometrů 9–10.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Navrhovatelé, kteří měli ve věci úspěch, mají právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému odpůrci. Náklady, jež navrhovatelům v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku z podaného návrhu na zrušení opatření obecné povahy ve výši 15 000,- Kč (3 x 5 000), dále v odměně advokáta za poskytnuté úkony právní služby po 3 100,- Kč (která se snižuje o 20 % ve smyslu § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, za každou takto zastupovanou osobu) a v náhradě hotových výdajů vynaložených v souvislosti s těmito úkony. Právní zástupce poskytl navrhovatelům čtyři úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu – převzetí a příprava zastoupení, návrh na zrušení opatření obecné povahy, replika a účast na jednání před soudem; odměna za zastoupení tří navrhovatelů tak činí celkem 29 760,- Kč (4 x 2 480 + 4 x 2 480 + 4 x 2 480), k tomu je třeba připočíst náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu za čtyři úkony právní služby ve výši 1 200,- Kč (4 x 300). Advokát navrhovatelů je plátcem daně z přidané hodnoty, a odměna se tak zvyšuje o částku 6 501,60 Kč odpovídající dani, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a z

náhrad hotových výdajů; odměna advokáta tak činí 37 461,60 Kč (29 760 + 1 200 + 6 501,60). Úhrnem tak navrhovatelům na nákladech řízení náleží 52 461,60 Kč (37 461,60 + 15 000).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. června 2016

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková